DAILY
اراده
۶۹۲
د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپاڼه
AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER
AMRC
سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ. ل
لسم کال - دویمه دوره، ۶۹۲ مه گڼه، پر له پسې ۱۷۶۰ گڼه، د ۱۳۸۸ ل ـ د سلواغې ۷ مه - د چهارشنبې ورځ، د ۱۴۳۱ هـ ق د صفرالمظفر ۱۱ مه د ۲۰۱۰ د جنورۍ ۲۷ مه

PROPERTY OF ACKU

ملګري ملتونه وايي:

د وسلوالو طالبانو د ځينو مشرانو نومونه باید له تور لیست څخه لرې شي

نیویارک ټایمز ورځپاڼه لیکي، چې په کابل کې د ملګرو ملتونو ځانګړي استازي له افغان چارواکو غوښتي، چې له طالبانو سره د خبرو لپاره په لومړي ګام کې دوی باید د ملګرو ملتونو د امنیت له شورا وغواړي، چې د ځینې طالب مشرانو نومونو له تورلېسته لرې کړي.

کای ایډې له نیویارک ټایمز ورځپاڼې سره په مرکه کې له امریکایي ځواکونو هم غوښتي، چې د هغو تقریباً ۷۵۰ بندیانو پر دوسیو باندې بیا ژر **۳مـــخ**

سفیر امریکا در افغانستان در نامۀ اعتراضیۀ به اوباما:

کرزی برای واشنگتن شریک مناسبی نیست

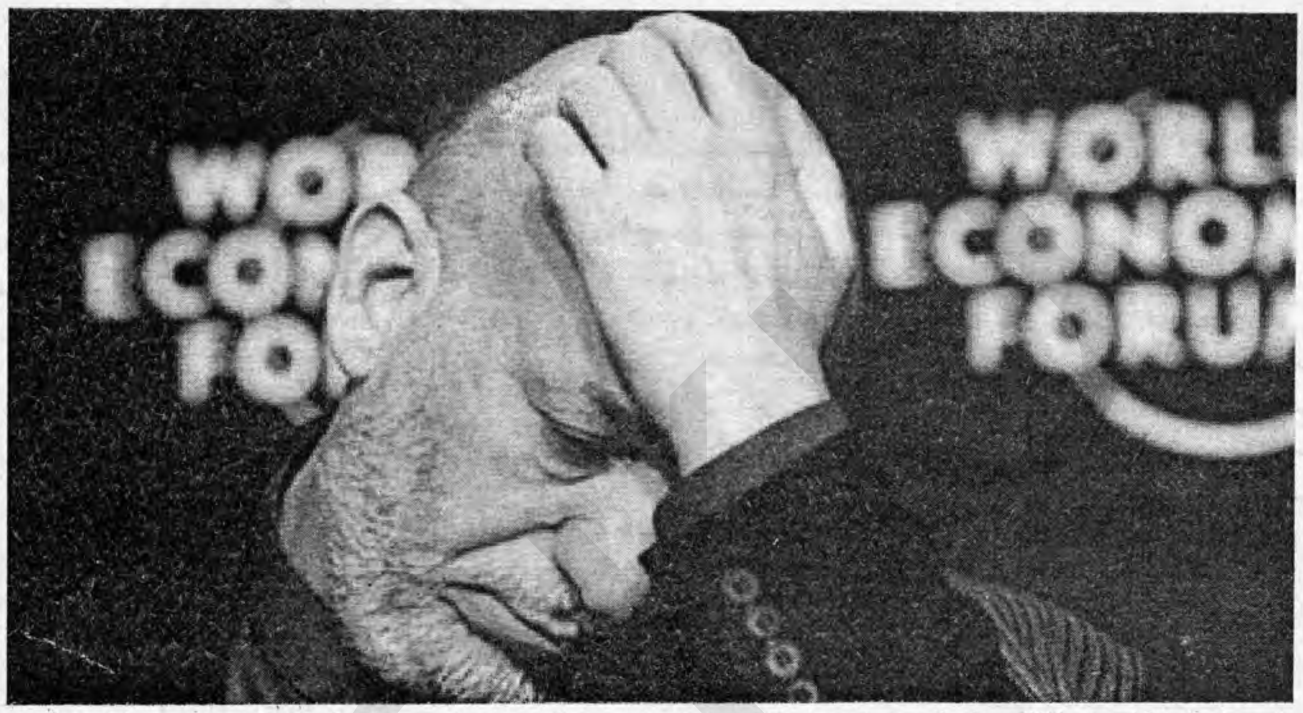

سفیر امریکا در کابل گفت حامد کرزی رییس جمهور افغانستان برای واشنگتن یک شریک استراتیژیک مناسبی نیست.

کارل ایکنبری در مکاتبات دیپلوماتیک که دیروز برای نخستین بار به صورت کامل منتشر شده، با نامناسب خواندن کرزی گفته است، افزایش نیروهای امریکایی در افغانستان فقط به افزایش وابستگی دولت کرزی به واشنگتن منجر می شود.

اعتراض شدید سفیر واشنگتن در کابل برای نخستین بار سال گذشته به هنگام جنجال در امریکا بر سر افزایش تعداد نیروهای امریکایی در افغانستان افشا شد .

اما متن کامل این مکاتبات که ایکنبری آن را برای بارک اوباما رییس جمهور امریکا فرستاده بود، دیروز در روزنامۀ نیویارک تایمز منتشر شده است.

نیویارک تایمز این مکاتبات را از یک مقام امریکایی که نامش را فاش نکرده، دریافت کرده است.

ایکنبری که جنرال متقاعد و قوماندان سابق نیروهای امریکایی در افغانستان است، در مکاتبات خود با استدلال های متعددی، استراتیژی مبارزه با شورشیان را که جنرال استنلی مکریستال قوماندان کنونی نیروهای امریکایی در این کشور مطرح کرده، رد کرده است.

استنلی هشدار داده بود، اگر نیروهای امریکایی در افغانستان افزایش نیابد، واشنگتن شکست خواهد خورد.

ایکنبری هشدار داده است، افزایش نیروهای امریکایی برای واشنگتن هزینه های سنگینی دربرخواهد داشت و تضمینی نیز وجود ندارد که به نتیجه برسد.

ایکنبری گفته است: " اعزام نیروهای بیشتر باعث می شود، واگذاری مسوولیت کنترول اوضاع به افغان ها به تعویق بیافتد و بازگرداندن **ص۳**

آینده افغانستان وابسته به اعمال امروزین شماست.
سهم خودرا برای رهایی افغانستان از شر دشمنان ادا سازید.
فعالیت های مشکوک را به بزرگان محل تان راپور دهید.

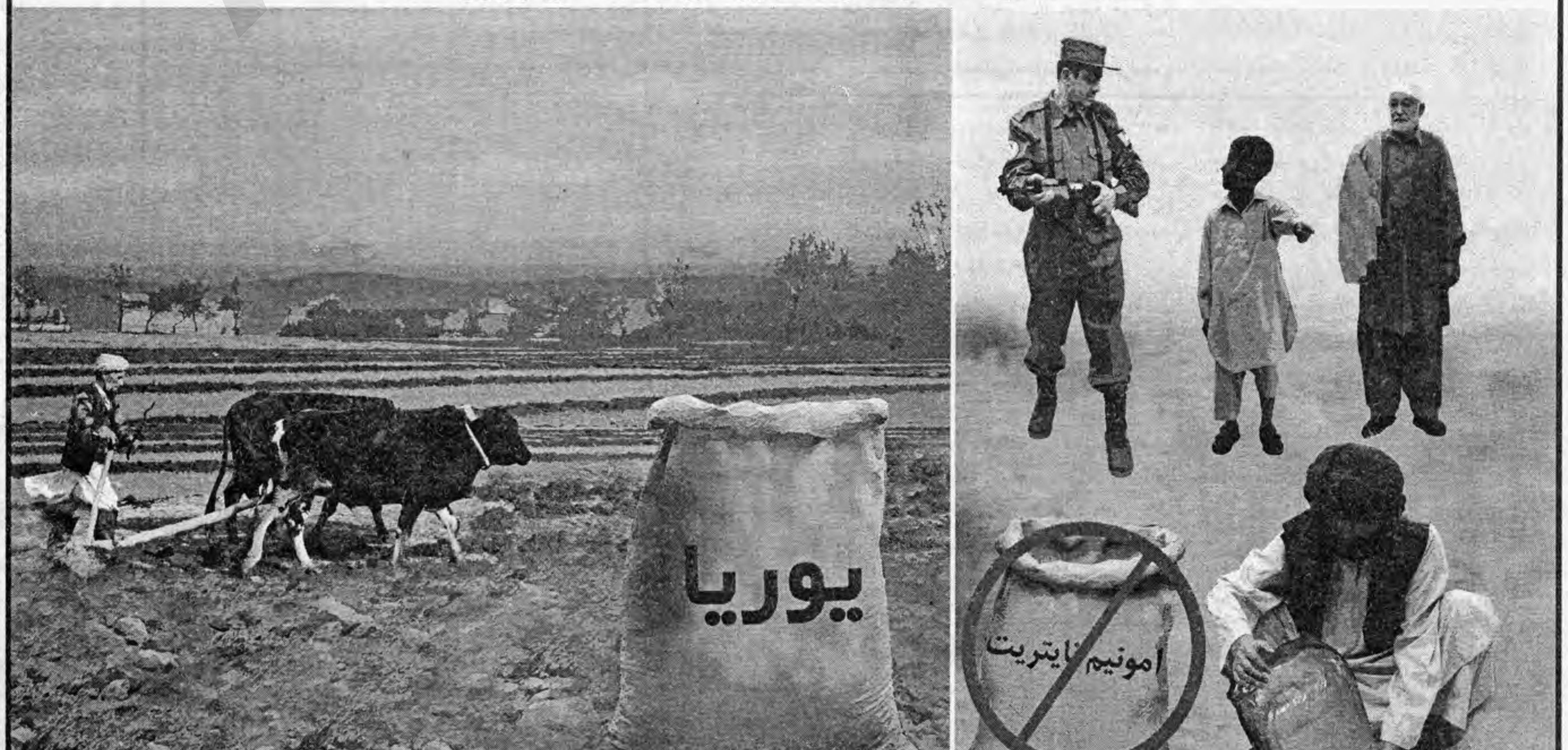

د دښمنانو له شرڅخه د افغانستان د خلاصون په لارکې خپله ونده پرځای کړئ .
دشکمنو کړنو په اړه دخپلې سیمې مشرانوته رپوټ ورکړئ .
د افغانستان راتلونکې ستاسو له نننیو کړنو سره تړاو لري .

مشاور امنیت ملی امریکا:

موفقیت در افغانستان با اقدام پاکستان علیه طالبان ارتباط مستقیم دارد

مشاور امنیت ملی اوباما اظهار داشت: مادامی که منطقۀ سرحدی افغانستان و پاکستان همچنان مرکز افراط گرایی است، موفقیت امریکا در افغانستان مستقیما با تمایل پاکستان به همکاری و اقدام علیه القاعده، طالبان و دیگر گروه‌های افراطی ارتباط دارد.

جنرال متقاعد جیمز جونز، مشاور امنیت ملی امریکا اظهار داشت: تردیدی نیست که سرعت توانایی ما در دستیابی به اهداف ما در افغانستان با تمایل پاکستان به اقدام علیه پناهگاه‌های امن طالبان در منطقۀ سرحدی افغانستان و پاکستان ارتباط دارد.

براساس گزارش خبرگزاری هند، جیمز جونز در مرکز پیشرفت امریکا که یک اندیشکدۀ مستقر در واشنگتن است، در پاسخ به سوالی گفت: ما قصد داریم، همکاری کنیم و با مقام‌های پاکستانی برای تضمین اینکه هر کاری که بتوانیم نه تنها برای متقاعد کردن آنها به جدی بودن شرایط در افغانستان، بلکه برای اضطراری بودن اوضاع در پاکستان و منطقه انجام می‌دهیم. **ص۳**

د فرانسې ولسمشر:

افغانستان ته به نور سرتېري ونه لېږم

د فرانسې ولسمشر نیکولای سرکوزي ورمه ورځ وویل، چې فرانسه به افغانستان ته نور پوځیان ونه لېږي، خوممکن نور روزونکي اوملکي مرستندویان واستوي.

ښاغلي سرکوزي د فرانسې د تلوېزیون لومړي چاینل ته په مرکه کې وویل: که په افغانستان کې د ځواکونو د روزنې په خاطر، د پولیسو لپاره ملکي انجنیران پکار وي یا د نورو افغانانو لپاره د مرستندویانو تقاضا وي، فرانسه به یې ورولېږي، خو د جګړې لپاره به نور سرتېري ونه لېږي.

فرانسه په افغانستان کې له امریکا، برېتانیا او جرمني وروسته تر ټولو زیات سرتېري لري، چې ډېری یې د کابل په ختیځ کې ځای پرځای دي.

اوسمهال په افغانستان کې درې زره اووه سوه پنځوس فرانسوي سرتېري مېشت دي. **۳مـــخ**

روزانه شش میلیون پوند از افغانستان به خارج قاچاق می شود

روزانه بیش از شش میلیون پوند اسعار به صورت قاچاق از کشور افغانستان خارج می شود.

به گزارش شمارۀ دیروز روزنامۀ دیلی تلگراف در انترنت، تحقیقات ضد جعل و تقلب در افغانستان حاکی است، روزانه بیش از شش میلیون پوند اسعار به صورت قاچاق از کشور افغانستان خارج می شود و این مبلغ عمدتاً وارد امارات عربی متحده می شود.

خروج این مبلغ اسعار از افغانستان، سالانه معادل دو میلیارد و سیصد میلیون پوند خواهد بود و این بیشتر از سه برابر مالیات رسمی دولت و درامد گمرک در این کشور است که اکنون با فساد مالی دست و پنجه نرم می کند. ماموران تجسس می گویند، بخش عمدۀ این اسعار در چمدان جاسازی می شود و از طریق میدان هوایی کابل **ص۳**

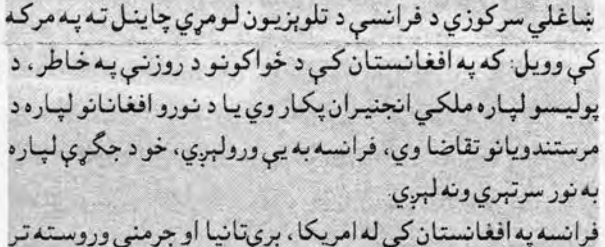

مروری به مهم ترین کنفرانس های بین المللی در مورد افغانستان

۲

د لوی او بښونکي خدای(ج) په نامه

سرمقاله

امریکا به زرع مواد مخدر کاری ندارد!!

زرع و قاچاق مواد مخدرظاهرا از مهمترین و جدی ترین چالش هایی است که دولت افغانستان در این سال ها با آن دست به گریبان است. با اینکه مافیای مواد مخدر، برخی از شبکه های استخباراتی و بعضی از دولت های نیرومند در سطح جهان از ۴۰۰ میلیارد دالر سود حاصلهٔ سالانهٔ مواد مخدر سود می برند، اما این افغان ها اند که تاوان آن را می پردازند.

امریکاییان بعد از سقوط امارت طالبان طی هشت سال گذشته، همیشه مواد مخدر و تروریزم را مترادف هم دانسته و یکی را ممد رشد دیگری معرفی کرده اند، به این خاطر پیوسته می گفتند که توام با ریشه کن کردن تروریزم، ریشهٔ مواد مخدر را نیز از افغانستان خواهند کند. هولبروک نمایندهٔ خاص رییس جمهور امریکا در امور افغانستان و پاکستان سال گذشته اعلان کرد که تا حال کشورش سالانه ۸۰۰ میلیون دالر برای جلوگیری از زرع و قاچاق مواد مخدر کمک کرده، اما این تلاش ها طی این سال ها بی ثمر بوده و بعد از این راه های دیگری را برای مهار مواد مخدر جستجو خواهد کرد، اما چند روز قبل اعلان کرد که به علت وضعیت بد معیشتی دهقانان افغانستان مانع کشت کوکنار شان نخواهد شد. با اینکه سال ها امریکاییان و انگلیس ها داد می زدند که به هر قیمتی شده، مزارع تریاک در افغانستان را نابود خواهند کرد و ده ها کنفرانس و سیمینار در این مورد در کابل و ولایات برگزار و میلیون ها دالر به مصرف رسید و حال که تعداد معتادان در افغانستان به دو میلیون تن می رسد و ۱۲۰ هزار زن و ۶۰ هزار طفل نیز به این بلای خانمانسوز مبتلا شده اند، گفته می شود که به زرع تریاک کاری ندارند. خارجی ها در این چند سال علاوه از ادعای مهار و محدود کردن زرع و قاچاق تریاک و هیرویین، این را هم می گفتند که کشت بدیل این ماده را در افغانستان رایج خواهند کرد وحال یکباره بر تمام گفته های گذشته، خط بطلان کشیده، می گویند به خاطری که دهقانان افغانستان از نظر اقتصادی فقیر و تنگدست اند، لذا نمی توانند، بر ضد زرع مواد مخدر شان اقدام کنند!!

افغانستان به تنهایی بیش از ۹۰ درصد تریاک جهان را تولید کرده که سالانه تا ۷هزار تن را در بر می گیرد که سالانه۴۰۰ تا ۵۰۰ تن آن به امریکا صادر می شود، اینکه چرا نیروهای امنیتی ایالات متحدهٔ امریکا تا حال یکبار هم قادر به دستگیری یک نفر قاچاقچی در این مسیر طولانی نشده و این مواد از این همه راه طولانی به آن کشور می رسد، خود قابل مکث است. امروز مواد مخدر از ۸ راه ترانزیتی و ۱۲۰ راه غیرترانزیتی سرحدات افغانستان و از طریق ایران، پاکستان و کشورهای هم مرز آن سوی دریای آمو به سوی آسیای میانه، روسیه، اروپا و امریکا انتقال داده می شود واز پول سرشار آن هزاران قاچاقچی سود می برند و ممکن نیست، در این سود شبکه های امنیتی و استخباراتی این کشورها هم سهیم نباشند.

دولت افغانستان همیشه خود را متعهد به مبارزه بر ضد مواد مخدر دانسته و در این مورد سروصداهای بسیاری داشته و تا حال چند بار کنفرانس های ملی مبارزه با موادمخدر را به راه انداخته و پولیس مبارزه با مواد مخدر را نیز تشکیل داده، اما اینکه حال امریکاییان رسما اعلان می کنند که دیگر به زرع این ماده کاری ندارند، خود به خود کار وزارت مبارزه با مواد مخدر پنچر شده، ممکن نیست، کاری از آن سر زده بتواند، زیرا این وزارت برای چنین مبارزه یی ضرورت به پول کافی دارد و اگر خارجی ها مخصوصا امریکاییان به آن کمک نکنند، غیرفعال و راکد باقی خواهد ماند. از حالا در مناطق جنوب و غرب کشور زرع تریاک آغاز شده و تل های وسیعی زیر کشت آن رفته است که مطمینا با این اعلان هالبروک امسال دهقانان و زارعان بیشتر به آن رو خواهند آورد و سال آینده این بازار از گذشته مملوتر و گراف معتادان به زودی از این هم در افغانستان و جهان بالا خواهد رفت.

مروری به مهم ترین کنفرانس های بین المللی در مورد افغانستان

داوود ناجی

STAR TREK
L'AVENIR EST EN MARCHE

بعد از سقوط طالبان و حملهٔ امریکا و متحدانش به افغانستان در سال ۲۰۰۱، این کشور از انزوای سیاسی بیرون آمد. از آن زمان به بعد مردم افغانستان بارها شاهد توافق نظر و اجماع بین المللی، برای کمک به افغانستان بوده اند.

برجسته ترین نمونه های این اجماع را می توان در کنفرانس های بین المللی و منطقه یی جستجو کرد که برای کمک به باز سازی افغانستان و بررسی مرحله به مرحلهٔ مشکلات این کشور، برگزار شده است.

تلاش هایی که همچنین ادامه دارد و حالا افغانستان در آستانهٔ برگزاری یک کنفرانس بین المللی مهم دیگر است.

هرچند عده یی از کارشناسان مسایل سیاسی افغانستان معتقد اند که برگزاری این کنفرانس ها در عمل، کمک زیادی به حل بحران هایی که افغانستان درگیر آن بوده است نکرده، اما یک مرور سریع و گذرا نشان می دهد که در هر یک از این کنفرانس های بین المللی دولت افغانستان و متحدان بین المللی آن، گامی هرچند کوچک، اما به جلو برداشته اند. کنفرانس"بن" اولین نشست و تلاش برای حل بحران افغانستان پس از سقوط طالبان بود. این کنفرانس در شرایطی برگزار شد که افغانستان، دولت نداشت، رییس جمهوری نداشت، پولی در بانک های خود نداشت، پولیس نداشت و در یک کلام تمامی ساختارهای اداری و قانونی آن در هم ریخته بود. ۹ سال پس از آن و این بار در لندن همهٔ اینها وجود دارد، و بحث محوری این است که دولت افغانستان چگونه می تواند، سهم مسوولیت بیشتری بگیرد.

کنفرانس بن:

کنفرانس بن در دسمبر سال ۲۰۰۱ میلادی پس از سقوط طالبان به کمک دخالت نظامی بین المللی و به رهبری امریکا، سنگ بنای حرکتی را گذاشت که افغانستان را از میان جنگ و آشوب به سوی صلح و ثبات و فردای بهتری رهنمون باشد. در این کنفرانس هیأت های افغان شرکت کننده، علی رغم اختلافات موجود و حتا خصومت های گذشته تحت فشار جامعهٔ جهانی ۹ روز گفتگو و مشاجره کردند و سرانجام توافقاتی را در بارهٔ تقسیم قدرت، تدوین قانون اساسی جدید و برگزاری انتخابات در سال ۲۰۰۴ امضاء کردند. در پایان این کنفرانس، اخضر ابراهیمی که در آن زمان نمایندهٔ ویژهٔ سازمان ملل متحد در افغانستان بود، گفت: "مردم این کشور امیدواری های زیادی به آیندهٔ روشنتری یافتند."

مهم ترین مشخصهٔ کنفرانس بن این بود که در آن مشارکت اقوام و احزاب سیاسی در قدرت، به رسمیت شناخته شد و در عمل تحقق یافت. برنامه های سیاسی زمان بندی شده یی مانند، تشکیل دولت انتقالی، دولت موقت، تصویب قانون اساسی و سرانجام برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و پارلمانی مشخص شد.

همه احزاب پای این سند مهم تاریخی امضاء کردند و حامد کرزی رهبری افغانستان را که وارد مرحلهٔ تازه یی شده بود، به عهده گرفت.

با برگزاری نخستین انتخابات ریاست جمهوری و تشکیل شورای ملی، همه مفاد توافقنامهٔ بن به اجراء گذاشته شد. و افغانستان بعد از سه دهه، صاحب رییس جمهور منتخب و شورای ملی منتخب شد.

کنفرانس توکیو:

کنفرانس بن مردم افغانستان را امیدوار کرد و انتظارات مردم این کشور از جامعهٔ جهانی را افزایش داد. دولت افغانستان و جامعهٔ جهانی برای حمایت از این امیدها و پاسخ دادن به این انتظارات باز هم گردهم آمدند و این بار در توکیو.

کنفرانس توکیو در ۲۱ جنوری ۲۰۰۲ به میزبانی دولت جاپان و سازمان ملل متحد و با حضور نماینده گان ۵۰ کشور جهان به مدت دو روز در این کشور برگزار شد.

در این کنفرانس، کشورهای کمک کننده تعهد کردند که ۴/۵ میلیارد دالر را ظرف مدت پنج سال برای باز سازی افغانستان کمک کنند.

کنفرانس برلین:

کنفرانس برلین با شرکت مقام های دولت انتقالی افغانستان و نماینده گان کشورهای کمک کننده در ۳۱ مارچ ۲۰۰۴ برگزار شد.

در این کنفرانس کشورهای کمک کننده به افغانستان، پرداخت هشت میلیارد دالر در سه سال را برای پیشبرد برنامه های بازسازی افغانستان تعهد کردند.

دولت افغانستان باطرح مشخصی به کنفرانس برلین رفت و در این کنفرانس، خواستار ۱۲ میلیارد دالر کمک برای سه سال آینده شد.

در این کنفرانس نشان داده شد که افغانستان هنوز هم در کانون توجهٔ جامعهٔ جهانی قرار دارد و از اهمیت بین المللی و منطقه یی در سیاست جهانی برخوردار است.

در این کنفرانس، تصمیم گرفته شد که مدیریت سازنده گی بر عهدهٔ دولت افغانستان گذاشته شود. دولت افغانستان همچنین در این کنفرانس تاکید کرد که بیشتر کمک ها باید از طریق دولت افغانستان و در برنامه های اولویت بندی شده از سوی دولت به مصرف برسد. ماجرایی که هنوز به پایان نرسیده است و هنوز بخش اعظم کمک های جامعهٔ بین المللی، از طریق دولت افغانستان به مصرف نمی رسد.

در کنفرانس برلین همچنین بررسی شد که فقدان یک طرح جامع و مدیریت اصولی در امر بازسازی، سبب شده است، تا کمک های اختصاص داده شده در کنفرانس توکیو، نتیجهٔ مطلوب نداشته باشد. در این کنفرانس، مقام های دولت انتقالی تعهد کردند که انتخابات ریاست جمهوری و پارلمانی را برگزار کنند؛ برای ایجاد دولت سالم و عاری از فساد، تقویت بخش خصوصی، مشارکت گروه های اجتماعی، بازسازی کشور، مبارزه با تولید و صدور مواد مخدر و اجرای کامل موافقتنامهٔ بن تلاش کنند. در کنفرانس برلین همچنین بازسازی افغانستان ص۳

اهمیت وجایگاه آشتی ملی در تأمین امنیت و ثبات پایه دار در افغانستان

خالد وفایی

مسأله تأمین امنیت وثبات درافغانستان و جلوگیری از مداخلات قدرت های بیگانه، به ویژه آنانی که در امر تمویل و تجهیز تروریستان مشارکت دارند و هر از گاهی با فعالیت های هراس افگنانهٔ شان میزان جنگ و ناامنی ها را در کشور افزایش می دهند، در زمرهٔ اولویت های اساسی و امروز جامعهٔ ما به شمار می رود؛ زیرا دستیابی به توسعه در زمینه های مختلف و رسیدن به سعادت و خوشبختی در گرو استقرار امنیت و صلح پایدار می باشد که اگر دولت به تأمین رفاه اجتماعی و رفع مشکلات و نارسایی های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی موفق گردد، صلح پیش شرط عمدهٔ تحقق این اهداف می باشد که هرگاهی در راستای تأمین آرامش و ثبات تلاش های لازم صورت گیرد، مسلماً جامعه را در مسیر توسعه و انکشاف رهنمون خواهد ساخت؛ با این وجود، افغانستان به رغم آن که با چالش ها و گرفتاری های بی شماری مواجه است، اما نبود امنیت و ثبات قابل اعتبار یکی از عمده ترین نگرانی هایی است که موجب تقویت و گسترش فضای ترس و بی اعتمادی در بین مردم گردیده است؛ زیرا تلاش های دولت و جامعهٔ جهانی در کار مهار بدامنی ها و بی ثباتی ها در کشور طی حد اقل پنج سال اخیر به دلیل مداخلات گستردهٔ عوامل جنگ طلب بیرونی نتایج و موثریت لازم را در پی نداشته و وضعیت امنیتی هر روز با تحرکات نظامی و فعالیت های تروریستی شورشیان به چالش گرفته می شود. لهذا تلاش ها برای جستجوی یک راهکار موثر و کارساز در پیوند به این نگرانی ها اخیراً امیدواری هایی را در بین مردم به وجود آورده که در این میان راهبرد مصالحه و آشتی با گروه های مسلح مخالف دولت و به همین ترتیب مشارکت مردم در راستای استحکام صلح و امنیت در کشور امروزه در زمرهٔ مسایلی است که اما و اگرهایی را در محافل سیاسی داخلی و خارجی مطرح ساخته است، این که این راهکارها تا چه اندازه می تواند، بالای امنیت و ثبات افغانستان اثر گذار باشد، جای تأملی بیش نیست، زیرا استحکام صلح و ثبات و به همین گونه تحکیم وحدت و انسجام ملی تنها با میکانیزم مشارکت تمامی شهروندان افغانستان ممکن می گردد، افزون بر این راهکار، رسیدن به توسعه و رشد سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در هر جامعهٔ و به خصوص در کشور جنگ زده یی مثل افغانستان با نقش و سهم مردمان آن قابل تحقق و عملی کردن است و در حقیقت امر، این خود مردم است که می توانند، در فرایند بازسازی و برقراری صلح در کشورشان نقش کارسازی را ایفا نمایند، درغیر این صورت، اگر ما منتظر آن باشیم که بیگانه ها (نیروهای حافظ صلح بین المللی) که امروز تحت عنوان حمایت از امنیت و ثبات در کشور ما حضور دارند، برای استقرار صلح دایمی و انکشاف زمینه های توسعه در افغانستان تلاش نمایند، این خواب است و خیال است و محال.

میکانیزم مصالحهٔ ملی و آشتی با نیروهای مخالف مسلح و تأمین رضایت ناراضیان وضعیت و جریان موجود هم در شرایط کنونی که تجارب چند سال حضور نیروهای بین المللی و مبارزهٔ آن ها با دهشت افگنی دراین کشور موفقیت چندانی را در پی نداشته و هم چنان در درازمدت که خود شهروندان باید در خصوص سرنوشت کشور شان تصمیم گرفته و در راستای حل و رفع مسایل ملی اقدام های لازم را انجام دهد، تا فردای مطمین و باثباتی داشته باشیم، پیامد خوبی را برای کشورما در پی خواهد داشت. اما اصل مهم این است که الزام عینی کردن این رویکرد مشروط بر هماهنگ سازی افکار عامه و درک اهمیت و ارزش این امر مهم توسط گروه ها و نیروهایی که گرایش های غیر ملی دارند می باشد و این مهم زمانی میسر می گردد که قناعت تمامی نیروهای ملی در ساختار قدرت و سیاست تأمین و فرصت حضور و سهم گیری در تمامی عرصه ها برای آن ها مساعد گردد، یعنی اقدامات جدی،هماهنگ با نیازهای متنوع و اساسی گروه های اجتماعی وسیاسی و با ایجاد تغییرات در نهادهای ملی از طریق مشارکت تمامی مردم و تکیه بر برابری سیاسی شهروندان، از یک طرف زمینهٔ وحدت و همبستگی ملی را به وجود آورده و از جانب دیگر، افکار عامه را در جهت حمایت از صلح سراسری در کشور متقاعد سازد.

طالبان که گویا طرف اصلی این مذاکره و مصالحه به شمار می روند، واقعیت این است که آن ها کسانی نیستند که از این روند حمایت نموده و دست از فعالیت های هراس افگنانهٔ شان بردارند. زیرا در فرهنگ طالبان، خشونت و جنگ حرف اول را می زند و منطق آن ها ظرفیت ص۳

جګړه په جګړه نه...

سنګین د دې ولایت د مرکز لښکرګاه شمال ختیځ لور ته په ۷۰ کیلو مترۍ کې پرته لویه کرنیزه ولسوالي ده، خو په دې وروستیو کلونو په دې ولسوالۍ کې د جنګونو له امله خلک بېوزله او بې کاره شوي دي. څو ورځې مخکې په هلمند ولایت کې د ایساف د برېتانوي ځواکونو قوماندان له یو شمېر خبریالانو سره دې ولسوالۍ ته سفر وکړ او له خلکو سره یې له نږدې ولیدل. د سنګین ولسوالۍ په مرکزي بازار کې شاوخوا ۷۰۰ دوکانونه خلاص دي او د خلکو ګڼه ګوڼه هم پکې زیاته ده، خو دوی وایي چې د بازار په دوه کیلو مترۍ کې وسلوال طالبان ګرځي او دوی له بازار څخه نشي وتلای.

د موسی جان په نامه د سنګین د بازار یو تن ۳۵ کلن دوکاندار پژواک ته ویلي، چې یوازې د بازار په شاوخوا نږدې ساحو کې دولت واکمن دی، نورې سیمې د طالبانو په کنټرول کې دي. هغه زیاته کړه چې کور یې د ولسوالۍ د جوشالي په سیمه کې دی او هلته په ډېرې لارو کې ماینونه خښ شوي او خلک نشي کولای په اسانه تګ راتګ وکړي. د موسی په وینا، د جنګونو او نا امنیو له امله دلته روزګار خراب شوی، د بازار خونده هم نشته، د کورنۍ ۱۳ غړي ور په غاړه دي او په ډېرو ستونزو یوه مړۍ ډوډۍ پیدا کوي. د عبدالله جان په نامه یو ځایي قومي مشر، چې د بازار د نږدې کلي اوسېدونکی دی، وایي چې څلور کاله مخکې سنګین د هلمند تر ټولو شتمنه او له خلکو ډکه ولسوالۍ وه. هغه زیاتوي

چې پخوا له نورو ولسوالیو او ولایتونو څخه خلک دې ولسوالۍ ته د کاروبار لپاره راتلل، خو اوس دلته بېوزلي او بې روزګاري زیاته شوې او ډېرې اوسېدونکي نورو سیمو ته کډوال شوي دي.

نوموړي ویلي چې هره ورځ د ولسوالۍ د مرکز او بازار په شاوخوا سیمو کې د افغان او نړیوالو ځواکونو له خوا له وسلوالو طالبانو سره نښتې کېږي، چې له امله یې په دې ولایت کې د پرمختګ او د کارونو مخه ډپ شوې ده. د سنګین د ساروان کلا د سیمې یو اوسېدونکی نوراحمد وایي چې ولسوالۍ یې پراخې کرنیزې ځمکې لري، خو د جنګونو او ماین خښونې له امله کر پکې نه کېږي.

هغه زیاته کړه چې پراخې کرنېزې ځمکې د ماینونو له امله شاړې او کروندګر یې بېوزلي شوي دي.

د نوموړي په وینا، له همدې امله زرګونه کسان بې روزګاره او یا هم نورو سیمو ته کډوال شوي دي.

د دې ولسوالۍ ګڼو اوسېدونکو له حکومت او نړیوالو ځواکونو د امنیت د تامین تر څنګ د بیارغونې د پروژو د پیلولو غوښتنه وکړه.

دوی ویلي چې له دې سره به هم خلکو ته د کار زمینه برابره شي او هم به د خلکو په ورځني ژوند کې پرمختګ راشي. په سنګین ولسوالۍ کې د سوله ساتو ځواکونو برېتانوی قوماندان ډګرمن کیتسن وایي، چې دوی له افغان ځواکونو سره په ګډه د دې ولسوالۍ د امنیت او بیارغونې لپاره کار کوي. نوموړي رسنیو ته ویلي، چې د افغانانو د ژوند ښه کولو په موخه د اسانتیاوو برابرول د دوی له لومړیتوبونو څخه دي.

د هلمند والي محمد ګلاب منګل بیا وایي، چې ډېر ژر به یو پلاوی سنګین ولسوالۍ ته د ستونزو د څېړلو په موخه ولېږل شي. نوموړي رسنیو ته ویلي چې په یو شمېر نورو ولسوالیو کې هم دا ډول ستونزې وې، چې د افغان او نړیوالو ځواکونو په ګډو هلو ځلو اوارې شوې.

منګل ومنله، چې په سنګین ولسوالۍ کې یو شمېر ستونزې شته او خلک یې بې روزګاره شوي، خو ژمنه یې وکړه، چې دغه ستونزه به ډېر ژر اوارې کړي.

خو هېوادوال د چارواکو دا ډول ژمنو ته د شک په سترګه ګوري، خ[illegible] افغان چارواکي تل خپل ملت ته ژمنې ورکوي. خو بیا عمل نه پرې کوي. له ولسمشره نیولې بیا تر یوه ټیټ رتبه مامور پورې ټول اوس په دې کار کې ډېر ماهر شوي، چې ملت وغولوي او تل د دوی تشو ژمنو ته انتظار وکړي. خو ملت به وروسته له دې یوازې ژمنو ته انتظار ونه کړي او د هر چارواکي عمل ته به وګوري. که چېرې د چارواکي عمل سم و، نو ژمنه به یې هم سمه وي او که په عمل کې ربښتینی نه و، نو ژمنې به یې هم ربښتینې نه وي.

افغانان له جګړو ستړي شوي، نور جګړې نه غواړي، خو امریکا او ناټو غواړي چې دې هېواد ته نور ځواکونه هم راولېږي او جګړې نورې پراخه کړي. خو جګړه په جګړه نه ګټل کېږي، بلکې جګړه په سوله او امن سره ګټل کېږي، تر هغې پورې چې دولت له مخالفینو سره پرته له کوم شرطه سوله ونه کړي، تر هغې پورې به جګړه هم پای ونه مومي، څکه چې هېوادوالو او نړیوالو دا حالت دا اته کاله په خپلو سترګو ولید او نړیوالو هم باید دا حقیقت درك کړی وي، چې جګړه په جګړه نه ګټل کېږي.

موفقیت در افغانستان با اقدام...

این جنرال متقاعد امریکایی اظهار داشت: دولت اوباما در حال ورود به یک همکاری استراتیژیک جدید با پاکستان به منظور نشان دادن این مسأله است که امریکا تنها به همکاری کوتاه مدت با پاکستان علاقمند نیست. به گونه‌یی که آنها مشکلات را حل کنند و آن را ترک کنند، بلکه یک همکاری بلندمدت برای آیندهٔ پاکستان با عنوان یک دموکراسی، مفید و سودمند خواهد بود.

جیمز جونز درخصوص وضعیت شبه جزیرهٔ عرب تاکید کرد: عملیات مبارزه با تروریزم در عربستان که همسو با مبارزه با علیه رادیکالیزم صورت می‌گیرد، به دستاوردهایی رسیده، اما دوسیهٔ جدید در منطقهٔ یمن و جنگ موجود در این کشور، با توجه به خطر افزایش تروریزم و آموزش نیروهای تروریستی در این کشور است.

مشاور امنیت ملی امریکا در مورد وضعیت عراق نیز تاکید کرد: ما به تعهدات خود برای پایان مسوولانهٔ این جنگ پایبند هستیم؛ تمامی نیروهای جنگی امریکا تا پایان ماه اگست سال جاری از عراق خارج خواهند شد و عقب نشینی کامل این نیروها نیز، در پایان سال ۲۰۱۱ صورت می‌گیرد.

جونز هم‌چنین اظهار داشت: امریکا در عین حال، به نقش خود به عنوان یک شریک برای حل و فصل مشکلات عراق و تحقق امنیت و شکوفایی برای آیندهٔ این کشور، ادامه می‌دهد.

روزانه شش میلیون پوند...

به امارات عربی متحده ارسال می شود.

اعلام گزارش گروه تحقیق دربارهٔ اقدامات خلافکارانه در افغانستان درحالی صورت می گیرد که رهبران جهان قرار است، فردا در کنفرانسی در لندن گردهم بیایند و دربارهٔ آیندهٔ افغانستان گفتگو کنند. انتظار می رود، در این کنفرانس طرح های صلح و توسعه که نیاز به میلیاردها پوند پشتوانهٔ مالی دارد، مورد بحث و بررسی قرار گیرد.

مروری به مهم ترین...

اولویت بندی شد و بر اساس آن کمک های جامعهٔ جهانی بیشتر به راه سازی، تامین انرژی و بهبود وضعیت صحی و شفاخانه ها اختصاص یافت.

کنفرانس لندن:

در اول فبروری ۲۰۰۶ کنفرانس دو روزهٔ بین المللی لندن در مورد آیندهٔ افغانستان، با اعلام بیش از ده میلیارد دالر از سوی ۷۰ کشور و سازمان جهانی، برای بازسازی افغانستان به کار خود پایان داد.

در این کنفرانس، سندی به نام "توافقنامهٔ افغانستان" نیز به امضاء رسید که براساس آن، افغانستان به ایجاد ادارهٔ شفاف و پاسخگو و مبارزه علیه مواد مخدر، تروریزم و رعایت حقوق بشر متعهد شده است.

موافقتنامهٔ لندن بعد از موافقتنامهٔ بن، مهمترین سندی بود که دولت افغانستان و جامعهٔ جهانی آن را امضاء کردند.

تعهد جامعهٔ جهانی به کمک حدود ده میلیارد دالر نشان داد که افغانستان هنوز برای متحدان غربی اش مهم است و حمایت از روندی که بعد از طالبان در افغانستان آغاز شده است، به قوت خود باقی است.

کنفرانس روم:

در جولای سال ۲۰۰۷ میلادی، نشستی در روم پایتخت ایتالیا برگزار شد.

محور اصلی این نشست بین المللی، حاکمیت قانون در افغانستان بود.

در این کنفراس، شرکت کننده گان سیستم قضایی افغانستان را بررسی کرده و راهکارهای اصلاح سیستم قضایی این کشور را مورد بررسی قرار دادند.

حدود ۳۰ سال جنگ و بی ثباتی در افغانستان، به ساختار سیستم قضایی کشور صدمات زیادی زده است و بسیاری از قوانین افغانستان، با دنیای مدرن و نیازهای کنونی افغانستان همخوانی ندارد.

کنفرانس پاریس:

در ۱۶ جون ۲۰۰۸ کنفرانس بین المللی دیگری در پاریس برگزار شد، سرکوزی، بان کی مون و حامد کرزی این کنفرانس را افتتاح کردند.

وزرای ۶۵ کشور جهان و نماینده گان ۱۵ نهاد بین‌المللی برای بررسی مشکلات افغانستان در کنفرانس پاریس حضور داشتند.

افغانستان خواستار ادامهٔ کمک های جامعهٔ بین المللی برای بازسازی افغانستان شد و با ارایهٔ برنامه یی در زمینهٔ بازسازی ۵ ساله، ۵۰ میلیارد دالر خواست. البته براساس برنامهٔ دولت افغانستان کمک هایی که در کنفرانس لندن تعهد شده بود نیز، جزیی از این ۵۰ میلیارد به حساب آمده بود.

در کنفرانس پاریس ایالات متحدهٔ امریکا ۱۰ میلیارد دالر، سازمان ملل متحد یک میلیارد و جاپان نیم میلیارد دالر کمک های جدید تعهد کردند و کشورهای دیگر از جمله فرانسه و آلمان نیز اعلام کردند که کمک های خود را تا دو برابر افزایش خواهند داد.

اهمیت وجایگاه آشتی ملی...

پذیرش این ارزش ها را ندارد. و آن ها در واقع یک مشت افراد وابسته به دیگران اند که هر کارشان را از باداران شان دستور می گیرند و مسلماً پیوستن آن ها به پروسهٔ صلح و آشتی ملی به نفع حامیان شان نیست. در هر صورت، واقعیت دیگر این است که کشورهای توسعه طلب بیرونی و به ویژه همسایهٔ جنوبی افغانستان همان طوری که هیچگاهی نخواسته که امنیت و آرامش لازم در کشورما استحکام یابد و همواره رسیدن به خواسته های مورد نظرش را در بحران و نابسامانی های این کشور دانسته است، امروز همچنان از روند بدامنی ها و بی ثباتی ها حمایت و با موضع گیری های ظاهراً مسالمت آمیز تلاش دارد، تا بر اهداف شوم شان پرده انداخته و با ترفندها خواسته های سیاسی خویش را دراین کشور توجیه نماید. چنانکه اظهارات اخیر مقامات پاکستانی از اطهرعباس گرفته تا صدراعظم آن کشور آقای یوسف رضا گیلانی به منظور امتیازگیری از کشورهایی در حال مبارزه با تروریزم به ویژه ایالات متحدهٔ امریکا که واضح و بی پرده بیان نمودند که اگر امریکا خواسته باشد، ملا محمدعمر را به مذاکره حاضر کند، همچنان ایالات متحدهٔ امریکا بدون حضور پاکستان موّفق در جنگ علیه تروریزم نخواهد شد؛ این اظهارات می رساند، پاکستان ضمن آن که توسط سازمان استخباراتی (آی. اس. آی) طالبان را رهبری و کنترول می نماید، برعلاوهٔ آن از نوع سیاست معاملهٔ ابزاری نیز از آن ها بهره برداری نموده و از کشورهای دخیل در مبارزه علیه تروریزم امتیازگیری می نماید. بناءً دستگاه دیپلوماسی افغانستان باید دراین زمینه، نقش کلیدی و فعال را به پیش برده، تا بار دیگر جامعهٔ ما به دههٔ هفتاد و هشتاد خورشیدی بر نگردد.

ازبکستان و افغانستان ارتباطات ریلی خود را افزایش می‌دهند

مراسم آغاز احداث راه آهن "حیرتان - مزار شریف" با حضور مسوولان وزارتخانه‌های راه و ترانسپورت ازبکستان و افغانستان برگزار شد.

این راه آهن ۷۵ کیلومتر طول دارد و با سرمایه گذاری ۱۶۹ میلیون دالری بانک انکشاف آسیا و توسط متخصصان ازبکستان احداث خواهد شد.

سایت های انترنتی ازبکستان با انتشار این خبر افزوده‌اند که قرار است، این پروژه تا پایان سال جاری میلادی به همراه احداث چند ستیشن راه‌آهن مورد بهره‌برداری قرار گیرد.

این منابع به نقل از مقام های وزارت راه و ترانسپورت ازبک افزوده‌اند که تاشکند آماده گی خود را برای آموزش کارمندان راه‌آهن افغانستان، اعلام کرده است.

مسوولان راه آهن افغانستان در این مراسم تاکید کردند که دولت ازبکستان به عنوان همسایهٔ افغانستان در شرایط سخت به مردم جنگ‌زدهٔ افغان کمک کرده‌اند و آغاز احداث این پروژه نیز، از جمله اقدامات تاشکند در جهت مساعدت به مردم افغان است.

در ۲۰ نومبر ۲۰۰۸ میلادی در هفتمین کنفرانس کشورهای عضو بانک انکشاف آسیا در شهر باکو، دولت ازبکستان، افغانستان و بانک آسیایی موافقتنامهٔ سه جانبهٔ احداث راه‌آهن "حیرتان - مزار شریف - هرات " را امضاء کردند.

د وسلوالو طالبانو د ځینو...

غور وکړي، چې په افغانستان کې د دوی په محبسونو کې بندیان دي.

نیویارک ټایمز لیکي، چې دغه کسان د بګرام په زندان کې بندیان دي او امریکا تر نږدې مودې پورې د دوی نومونه نه وو اعلان کړي.

په افغانستان کې د ملګرو ملتونو استازي هیله څرګنده کړې، چې له تور لېسته د طالب مشرانو د نومونو لرې کول او د زندانیانو پر دوسیو له سره غور دوه هغه ګامونه دي، چې د طالب مشرانو او افغان چارواکو مخامخ خبرو ته لار اواره کړي. د اساسي مسایلو په هکله د افغانستان د دولت او مخالفینو تېرې خبرې بې نتیجې پاتې شوې دي. په کابل کې د ملګرو ملتونو ځانګړي استازي کای ایډې نیویارک ټایمز ورځپاڼې ته ویلي، که چېرې تاسو مناسب نتایج غواړئ، نو باید له مناسبو باصلاحیته خلکو سره خبرې وشي او زه فکر کوم چې اوس د دغسې خبرو وخت رارسېدلی دی.

د نیویارک ټایمز ورځپاڼې رپوټ زیاتوي، چې افغان او امریکایي چارواکو په دې وروستیو ورځو کې ویلي، چې له تور لېسته د طالب مشرانو د نومونو د لرې کولو په شمول کېدای شي داسې ځینې ګامونه اوچت کړي، چې په نتیجه کې یې مستقیمو خبرو اترو ته لار اواره شي. په کابل کې د ملګرو ملتونو د ځانګړي استازي څرګندونې هم له طالبانو سره د خبرو لپاره د افغان حکومت او لوېدیزو هېوادونو د ډیپلوماتیکو هلو ځلو په سلسله کې دي.

افغانستان ته به نور...

وروسته له دې چې امریکا اعلان وکړ، افغانستان ته به ډېرش زره نور عسکر ولېږي، فرانسه تر فشار لاندې ده، چې دا هېواد هم په افغانستان کې د خپلو ځواکونو شمېر زیات کړي.

خو له بلې خوا د جرمني مطبوعاتوخبر ورکړ، چې دا هېواد به د لندن ترکنفرانس مخکې افغانستان ته د پنځه سوو نورو سرتېرو د لېږلو اعلان وکړي.

د تاند د رپوټ له مخې، د فرانسې ولسمشر په افغانستان کې د دوو تښتول شوو ژورنالېستانو په اړه وویل، چې هغوی ژوندي دي او له روغتیایي وضعیت یې هم ښه دی.

سرکوزي وویل، چې دی او په افغانستان کې مېشت فرانسوي سرتېري د دغوخبریالانو د خلاصون لپاره تروسه وسه هڅه کوي.

د فرانسې ولسمشرونه ویل چې فرانسوي ژورنالېستان چا تښتولي او یا د هغوی په باره کې یې معلومات څرنګه ترلاسه کړي دي. دا خبریالان له خپلو درو افغان همکارانو سره د دسمبر پر دېرشمه نېټه د کاپیسا ولایت په تګاب ولسوالۍ کې هغه مهال وتښتول شول، چې غوښتل یې سروبي ته لاړ شي.

کرزی برای واشنگتن ...

نیروهای امریکایی در یک دورهٔ زمانی معقول، دشوار و حتا غیرممکن شود ".

ایکنبری در نامهٔ خود به اوباما گفته است: " کرزی یک شریک استراتیژیک مناسبی نیست ". وی افزوده است: " استراتیژی پیشنهادی مبارزه با شورش به یک رهبری سیاسی افغانی توانمندی نیاز دارد که مسوولیت را به عهده بگیرد و حاکمیت را برای تحقق هدف واشنگتن برقرار کند و افغانستان به کشور امن و مسالمت جو و دست کم خودانکایی تبدیل شود و در مقابله با گروه های تروریستی داخلی نیز قوی باشد ".

ایکنبری گفته است: " اما کرزی همچنان از عمل به هرگونه مسوولیت حاکمیتی در ارتباط با دفاعی یا حکومتی و یا توسعه خودداری می کند و وی و بیشتر اطرافیانش نمی خواهند، امریکا افغانستان را ترک کند و خوشحال می شوند، ببینند که ما سرمایه گذاری خود را افزایش می دهیم ".

این مکاتبات پیش از برگزاری یک کنفرانس مهم بین المللی در لندن برگزار می شود که قرار است، فردا در لندن برگزار شود و طی آن در اهداف جامعهٔ بین المللی در افغانستان بازنگری خواهد شد، منتشر شده است.

ایکنبری گفته است، تا زمانیکه شورشیان در طول مرزهای پاکستان با افغانستان از پناهگاه های امنی برخوردار هستند، پاکستان همچنان منشا بی ثباتی در افغانستان باقی خواهد ماند.

سفیر امریکا در کابل گفته است: " اگر مشکل پناهگاه های امن به طور کامل حل نشود، به دست آوردن هرگونه پیروزی با اعزام نیروهای بیشتر امکان پذیر نخواهد بود ".

وی افزوده است: " در حالیکه به فکر افزایش گستردهٔ حضور خود در افغانستان هستیم، اما بهترین راه حل برای دشواری هایی که ما با آن رو به رو هستیم آن است که فعالیت خود را در پاکستان افزایش دهیم".

کنفرانس لندن، برنامه ها و دیدگاه ها

نویسنده: لویک ونین

طرف های درگیر در مناقشهٔ افغانستان به استثنای طالبان روز پنجشنبه در لندن گردهم خواهند آمد، تا اهداف بلندمدت مطرح در افغانستان را به ویژه در زمینهٔ حفظ امنیت و آشتی تثبیت کنند.

در این کنفرانس، نماینده گان ۶۰ کشور اعم از کشورهای اعزام کننده نیرو یا همسایگان افغانستان، حضور خواهند داشت.

هیلری کلنتن و برنار کوشنر وزیران خارجهٔ امریکا و فرانسه، کاترین اشتون وزیر خارجهٔ اتحادیهٔ اروپا و همچنین حامد کرزی رییس جمهور افغانستان و بان کی مون سرمنشی سازمان ملل در این کنفرانس شرکت می کنند.

موضوع اصلی این کنفرانس، "انتقال" یعنی منتقل کردن تدریجی امنیت به نیروهای افغان است که در حال گذراندن دوره های آموزشی هستند.

روزنامهٔ بریتانیای تایمز در این زمینه نوشته است، کابل متعهد خواهد شد، مسوولیت های امنیتی را بر عهده بگیرد، بیشتر عملیات ظرف مدت سه سال در مناطق مخاطره آمیز، به نیروهای افغان واگذار شود و همچنین مقام های افغانستان به صورت مستقیم، تأمین امنیت در پنج سال آینده را بر عهده بگیرند.

به نوشتهٔ همین روزنامه، در نشست لندن احتمال دارد، موضوع انتقال وظایف مربوط به تأمین امنیت کشور به نیروهای افغان، تا پایان امسال یا اوایل سال ۲۰۱۱ مطرح شود، اما حوزهٔ عملیاتی آنها تنها مناطق دارای ثبات و در صورت تامین شرایط خواهد بود.

گوردون براون صدراعظم بریتانیا روز دوشنبه گفت، هیچ جدول زمانی برای عقب نشینی نیروها از افغانستان ارایه نخواهد شد، اما در مقابل آمار تازه یی دربارهٔ افزایش نیروهای ارتش و پولیس افغانستان اعلام می شود.

حامد کرزی در برابر مناقشه یی که بیش از هشت سال است، این کشور را فلج کرده است، تلاش خواهد کرد، با جلب بیشترین حمایت از استراتیژی جدید خود در زمینهٔ " آشتی" با طالبان، ابتکار عمل را به دست بگیرد.

در این طرح جنجال برانگیز پیشنهاد شده است، افراد در بدل ترک مبارزهٔ مسلحانه، پول بگیرند و صاحب شغل بشوند. متحدان کرزی قرار است، تامین مالی این طرح را بر عهده بگیرند، اما تضمین هایی در این باره می خواهند.

رابرت گیتس وزیر دفاع امریکا روز جمعه گفت، مسأله آن است که آیا این افراد حاضر اند، در انتخابات شرکت کنند و از کشتن مخالفان خود دست بردارند، یا خیر.

حامد کرزی علاوه بر این، باید به متحدانش دربارهٔ توانمندی خود برای ادارهٔ حکومت به روش دموکراتیک اطمینان بدهد.

با گذشت بیش از پنج ماه از انتخاب مجدد کرزی به عنوان رییس جمهور افغانستان، وی هنوز موفق نشده است، دولت خود را به طور کامل تشکیل بدهد.

در همین حال، کابل انتخابات پارلمانی را چهار ماه به تعویق انداخت.

دیوید میلیبند وزیر امور خارجهٔ بریتانیا روز دوشنبه ضمن تاکید بر پایان دادن به اختلاس در مبالغ کمک های بین المللی گفت، ما در کنفرانس افغانستان، انتظار بیشتری داریم و ضروری است که این مبلغ به خاطر فساد مالی تباه نشود.

کنفرانس لندن در ساعت نه و پانزده دقیقه به وقت گرینویچ آغاز به کار خواهد کرد و در ساعت شانزده و سی دقیقه نیز، کنفرانس مطبوعاتی آن برگزار خواهد شد.

پس از کنفرانس لندن نیز قرار است، کنفرانس بین المللی دیگری دربارهٔ افغانستان در کابل و احتمالا در ماه مارچ یا اپریل برگزار شود.

فضای جدید حاکم بر افغانستان: گفتگو با طالبان به جای گزینهٔ جنگ:

از سوی دیگر، همزمان با نزدیک شدن به نشست لندن برای بررسی مسایل افغانستان گفتگو با طالبان وارد فضای جدیدی در رویکرد طرف های درگیر با این گروه می شود.

گفتگو با طالبان موضوعی است که در چند ماه گذشته به شدت از سوی طرف های درگیر در مسألهٔ افغانستان تعقیب شده است. رابرت گیتس وزیر دفاع امریکا در اظهاراتی در پاکستان طالبان را بخشی از فرایند سیاسی افغانستان می داند و در عین حال، مانند دیگران خواستار کنار گذاشته شدن اسلحه از سوی آنهاست.

حامد کرزی رییس جمهور افغانستان نیز پیشنهاد کار و پول به آن دسته از طالبانی ها را داد که جزو اعضای اصلی و محوری این گروه نیستند.

این رویکرد سبب شده است، تا کرزی بار دیگر با درخواست برای حذف نام طالبان از فهرست گروه های تروریستی در دیدارهای خود با مقام های دیگر کشورها، این موضوع را به عنوان رویکرد جدید کابل تکرار کند.

وی در دیدار با همتایان ترک و پاکستانی خود می گوید: جنگ با طالبان دیگر گزینه به شمار نمی رود و برنامه هایی برای بازگرداندن آنها به جامعه وجود دارد.

کرزی که پس از دیدار با عبدالله گل و آصف علی زرداری در استانبول در جمع خبرنگاران می گوید: آن دسته از اعضای طالبان که با القاعده ارتباط ندارند و به هیچ گروه تروریستی دیگر وابستگی ندارند می توانند، جذب جامعه شده و تحت قانون اساسی افغانستان زنده گی کنند.

وی همچنین از حمایت کامل کشورهای غربی از این طرح خبر داد.

در همین رابطه، بریتانیا نیز گفتگو با طالبان را به عنوان یک گزینه قول دارد، اما در عین حال برای آن پیش شرطی را لازم می داند. جنرال دیوید ریچارد قوماندان اردوی بریتانیا می گوید: گفتگو می تواند، به عنوان یک گزینه مورد بررسی قرار گیرد، اما این روند باید از موضع قدرت صورت گیرد.

وی می گوید: به همین دلیل، موضوع مسألهٔ زمان بندی نیست، بلکه اصول است و گفتگو زمانی باید با طالبان صورت گیرد که آنها ارتباط خود را با القاعده قطع کرده باشند.

غرب در جستجوي راهکار تازه‌یي در افغانستان:

با این حال، یک هفته نامه آلمانی نوشت که کشورهای غربی مستقر در افغانستان همگی بر لزوم اجرا کردن راهکار تازه‌یی در افغانستان تاکید دارند.

هفته نامهٔ اشپیگل با ابراز این مطلب خاطر نشان کرد، پس از گذشت بیش از ۸ سال از حضور نظامی امریکا در افغانستان و افزایش خشونت ها در این کشور جنگزده، اکنون همه چیز به کنفرانس افغانستان بستگی دارد که آیندهٔ حضور نظامی در این کشور چگونه خواهد بود، اما یک نکته پیش از برگزاری این نشست مشخص است و آن این است که این کشورها همگی بر پیگیری راهکار جدیدی در افغانستان تاکید دارند.

این هفته نامه آلمانی به عنوان نمونه به راهکار آیندهٔ آلمان در افغانستان پرداخت و نوشت که برگزاری این کنفرانس به حدی برای آلمان اهمیت دارد که از هفته ها پیش از آن در دولت این کشور دربارهٔ آن بحث هایی صورت گرفت، تا پس از این کنفرانس استراتیژی آیندهٔ آلمان در افغانستان مشخص شود. علاوه بر این، از کنفرانس افغانستان می توان به عنوان زمینه یی برای پیروزی و یا شکست ماموریت ۸ سالهٔ نیروهای پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) نام برد. رخدادی که بیانگر موفقیت یا ناکامی نیروهای خارجی مستقر در افغانستان در مبارزه با طالبان و بازسازی این کشور است.

اشپیگل در ادامه نوشت که تاکنون نیروهای خارجی در افغانستان موفقیت چندانی نداشته اند و نگرانی ها از اینکه ناکامی های غرب همچنان ادامه یابد، محسوس است که در این زمینه می توان به حضور طالبان و اقدامات اخیر آنان اشاره کرد. بر این اساس اگر چه آلمان با افزایش تعداد نظامیان خود در افغانستان موافقت کرده، اما بر این موضوع تاکید دارد که این افراد برای آموزش پولیس افغان و نه برای مسایل نظامی به کار گرفته شوند. از این رو، آلمان آموزش ۳۰ هزار پولیس افغان را تا پایان سال ۲۰۱۲ به عهده گرفته است؛ با این حال، این تعداد اندک بوده و از آلمان انتظار می رود که بر تعداد پولیس هایی که آموزش می دهد، بیافزاید. علاوه بر این کمک های مالی آلمان برای انکشاف افغانستان نیز ۲ برابر بیشتر شده و به ۲۵۰ میلیون یورو افزایش یافته است.

موارد فوق حاکی از آن است که آلمان تمایلی ندارد که نظامیان دیگری را برای جنگ به افغانستان بفرستد که تاکیدی بر راهکار تازهٔ این کشور در افغانستان خواهد بود.

جګړه په جګړه نه ګټل کیږي

ساحل بهیر

جګړې ته که هر نوم ورکړو، بیا هم جګړه ده، بیا هم ورځخه ورانی، وژنې او بربادۍ رامنځته کیږي. که هغه جګړه د تروریزم د له منځه وړلو او یا هر څه لپاره وي. هره ورځ په هېواد کې په نویو نومونو د جګړو غږونه اورو، کله د زمري، کله د پړانګ او کله هم په کوم بل نوم، چې له دې هرې جګړې سره موږ له یوې ستونزې سره مخ کېږو، پر موږ لوږې، تندې، بې وزلۍ او بلاخره بې کارۍ راولي. په هر نامه له هرې جګړې سره زموږ یوه مور خپل نازولی زوی له لاسه ورکوي، یوه مېرمن خپل خاوند له لاسه ورکوي چې وروسته یې بیا اولادونه هم له ډول ډول ستونزو، لوږو، او بې کوریو سره مخ کېږي، دا جګړې هره ورځ زموږ د هېواد په ډېرو کورنیو کې د غم تغر غوړوي، دا جګړې دي چې نن ورځ زموږ ډېری هېوادوال د ژمي په ساړه موسم کې په کېږدیو کې په ډېرې بېوزلۍ سره شپې ورځې سبا کوي، چې یوه روښانه بېلګه یې د کابل په قمبر څلورلارې کې د هلمند، کندهار، ارزګان، او زابل څخه د جګړو له امله تینښتېدونکي کډوال دي، چې نن ورځ په ساړه ژمي کې په کېږدیو کې ورځې شپې سبا کوي، نه کار لري او نه هم داسې کوم ارګان شته چې د دوی پر حالت زړه سوی وکړي. دوی نه یوازې دا چې له سړې هوا څخه ځورېږي، بلکې دوی خپلو ماشومانو ته درې وخته ډوډۍ نشي پیدا کولای، چې له تېر کال را په دې خوا یې ډېرو له لوږې او نورو ستونزو څخه خپل د زړه ټوټې ماشومان وپلورل، یوازې دا ستونزې نه دي، جګړو زموږ ملك ته بې کچې ستونزې راوړې دي.

همدې جګړو زموږ ډېری هېوادوال بې کاره کړي دي، ځکه چې د جګړو له امله کارونه په ټپه درېدلي دي، فابریکه نشته، کرنیزې پروژې نشته دولت د دوی لپاره د کار کومه زمینه نه ده برابره کړې. چې له همدې ډلې څخه چې نن ورځ په هېواد کې د جګړو مرکز بلل کېږي، د هلمند ولایت دي. زموږ هلمند ولایت یو کرنیز او د ښو محصولاتو، ښې ځمکې، ښو اوبو، ښې برېښنا لرونکی دی، خو په دې وروستیو کې اورو چې په نوموړي ولایت کې ډېری ځوانان بې کاره دي، دوی د خپل ژوند د پرمخ بېولو لپاره کار او روزګار ته اړتیا لري، چې نن ورځ ورځخه بې برخې دي.

که چېرې دې ستونزو ته فکر وکړو، دا ټولې ستونزې د همدې جګړو او بې امنیو زېږنده دي. د هلمند د سنګین ولسوالۍ اوسېدونکي وایي، چې د جنګونو او نا امنیو له امله یې زرګونه ځوانان بې کاره او اقتصاد یې خراب دی. ۳ مخ

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire: Haji sayed Daud
Editor in chief: Khadem Ahmad
Editor: Farhat yar
Pashto Editor: Mujib Rahman Amiri
Designer: Nabi "Paiwarry"
Address: Behind Baree kout-cinema, first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com

اډیټور پشتو: مجیب الرحمن امیري
موبایل :– ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
گزارشگر: امان الله "ایمان" ۰۷۷۸۸۷۷۷۳۵
دیزاین: نبي "پیاوړی"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
erada.daily@yahoo.com
آدرس : دهمزنګ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.
ایمیل: erada.daily@yahoo.com

مرکز نشراتی افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول : خادم احمد
موبایل :– ۰۵ ۶۲ ۵۹ ۰۷۰۰
Khadem.kabul@yahoo.com
معاون : استاد مرتضی فرحتیار
موبایل :– ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com

حق الاشتراک :
قیمت یک شماره: (۵) فغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

اراده ورځپاڼه یوازې د سرلیکنې ننګه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دی، ورځپاڼه یې مسولیت پر غاړه نه اخلي.